

Скільки сонця ллється на землю...

Олег Ольжич

Скільки сонця ллється на землю,
Як зітхає земля по зливі.
Від води обважніла зелень,
Від проміння — брунатне тіло.

У правиці бадьорий кремінь,
У долоні медові смокви.
Чи не ласка на чолі в мене,
Чи не щастям іскриться око?

Наше плем'я не є велике,
Та по шатрах доволі страви.
Лев пругастий, загнуті ікли,
Заховався в пожовклих травах.